

București, 26 februarie 2026

**Domnului Alexandru Nazare,
Ministrul Finanțelor**

Page | 1

**Domnului Adrian Nicușor Nica,
Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF)**

Ref: Solicități AmCham România privind modificările legale recente din sfera produselor accizabile

Stimate domnule Ministru,
Stimate domnule Președinte,

În numele Camerei de Comerț Americane în România (AmCham România), prin Comitetul de Fiscalitate, vă adresăm prezenta adresă prin care dorim să vă supunem atenției neajunsurile legate de noile prevederi în domeniul produselor accizabile introduse prin Ordonanța de Urgență a Guvernului 89/23.12.2025 (OUG 89/2025), care modifică Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal. Salutăm inițiativa recentă de modificare a unora dintre prevederile OUG 89/2025 legate de domeniul produselor accizabile, însă dorim să subliniem că mai există și alte aspecte care ar trebui reanalizate.

Astfel, vă rugăm să regăsiți mai jos principalele probleme identificate, însoțite de propunerile de soluționare ale comunității noastre:

1. Validitatea autorizațiilor/ atestatelor

Modificările Codului fiscal introduse prin OUG 89/2025 prevăd că operatorii economici care dețin autorizații de antrepozite fiscale, destinatari înregistrați, expeditori înregistrați, importatori autorizați, precum și operatorii economici care dețin atestate de distribuție și comercializare angro băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice **au obligația să solicite, din nou, autorizarea sau înregistrarea, în intervalul 15 martie 2026 - 31 mai 2026** (conform proiectului de OUG care va modifica OUG 89/2025).

Potrivit OUG 89/2025, publicată în Monitorul Oficial nr. 1203/24.12.2025, valabilitatea autorizațiilor/atestatelor operatorilor economici care nu au solicitat autorizarea sau înregistrarea în termenul menționat va înceta la data de 1 iunie 2026.

Pentru agenții economici, obținerea unor noi autorizații/atestate ar presupune un proces administrativ împovăraător, care necesită timp și resurse, nefiind justificat, în condițiile în care verificările necesare au

fost deja realizate la momentul obținerii autorizațiilor existente, în unele cazuri chiar foarte recent. Mai mult, la fiecare 5 ani, locațiile autorizate ca antrepozit fiscal sunt supuse procesului de reautorizare. Astfel, mediul de afaceri ar aprecia ca noile condiții de autorizare să fie aplicate exclusiv pentru autorizațiile nou solicitate sau cu ocazia reautorizărilor efectuate ulterior intrării lor în vigoare, în termenul legal.

Page | 2

Precizăm că AmCham a trimis către Ministerul Finanțelor amendamente referitoare la acest aspect cu ocazia consultărilor publice aferente OUG 89/2025, amintind problema inclusiv în cadrul ședinței Comisiei de Dialog Social dedicate acestui proces.

Ordonanța de Urgență menționează faptul că procedura și condițiile în care se realizează autorizarea se stabilesc prin Ordin al Ministrului Finanțelor, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, iar din informațiile pe care le avem, această procedură nu a fost publicată, până la acest moment. Astfel, pentru asigurarea unui cadru predictibil și în scopul evitării reluării unor demersuri administrative care pot implica un consum semnificativ de timp și resurse pentru operatorii economici care dețin autorizații valabile (în special pentru cei care au parcurs deja un proces de reautorizare în cursul anului 2025), **vă rugăm respectuos să reanalizați oportunitatea aplicării acestei cerințe, în așa fel încât autorizațiile / atestatele emise în favoarea categoriilor de agenți economici menționați mai sus să rămână valabile până la expirarea acestora.**

Totodată, având în vedere prevederile art. IV, alin. 2 și 3, astfel cum se propune a se modifica prin noul proiect de ordonanță de urgență, termenul de 60 de zile pentru emiterea Ordinului este tardiv și, având în vedere obligația operatorilor economici de a depune documentația pentru obținerea noilor autorizații, considerăm că este necesară o aliniere între termenul de emitere a acestor ordine și termenul până la care operatorii economici au obligația de a depune cererile de autorizare (15 martie), în așa fel încât aceștia să își poată continua activitatea. Subliniem, în același timp, necesitatea emiterii de urgență a normelor de aplicare a Legii 227/2015 privind Codul fiscal, anterior emiterii Ordinului care prevăd procedurile de înregistrare.

2. Definirea importatorului autorizat și impunerea obligației de constituire a unei garanții pentru plata accizelor

Punctul 14 din OUG nr. 89/2025, cu modificările și completările ulterioare aduse prin proiectul de OUG nou apărut, amendează art. 336, pct. 13 din Codul Fiscal în sensul extinderii definiției importatorului autorizat ca fiind persoană fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă să importe, în cadrul activității sale, produse accizabile prevăzute la art. 435 alin. (3). Legat de această modificare, propunem:

- excluderea de la art. 367, alin. 1³, precum și a celor menționate la pct. 7 lit. b), e) și f)
- eliminarea obligației de constituire a unei garanții, având în vedere că acciza a fost plătită înainte de efectuarea importului, ulterior produsele fiind puse în liberă circulație pe teritoriul României cu acciza plătită. Nu considerăm că se poate justifica constituirea unei garanții

pentru o taxă indirectă deja achitată către bugetul de stat prin intermediul operațiunilor de import, riscul unei eventuale neîncasări nemaifiind prezent.

- clarificarea condiției privind locul primirii produselor accizabile, în sensul în care să se prevadă explicit faptul că și contribuabilii care au încheiat contracte de servicii logistice cu deținătorii de spații pot deveni importatori autorizați, situație în care trebuie prevăzut explicit și faptul că respectivii contribuabili trebuie să facă dovada încheierii respectivului contract, și nu că au înregistrat punct de lucru la respectiva locație (i.e. nu este posibilă declararea unui punct de lucru la un spațiu care poate fi utilizat în baza unui contract de servicii logistice).
- menționarea explicită a faptului că importatorul autorizat poate vinde angro mai departe produsele accizabile strict în baza autorizației sale de importator autorizat sau în calitatea sa de importator, în cazul operatorilor economici care au și calitatea de antreprenori autorizați.

Page | 3

Considerăm necesare aceste amendamente luând în considerare următoarele aspecte:

- condițiile de autorizare ca importator autorizat prevăzute la art. 388, inclusiv dar fără a se limita la obligația de a avea declarat cel puțin un loc în care urmează să primească și din care să livreze produsele accizabile provenite din operațiuni proprii de import, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la oficiul registrului (i.e. condiție care nu are în vedere situația contribuabilului care are încheiat un contract de servicii logistice privind locația de primire, situație uzuală în piață în care, deși contribuabilul beneficiază printre altele și de dreptul de utilizare a spațiului, acesta nu poate să își înregistreze un punct de lucru la respectiva locație), precum și de constituire a unei garanții pentru plata accizelor;
- plata accizei se efectuează la momentul importului;
- criteriile de evaluare a importatorilor cu risc fiscal ridicat prevăzute în aceste prevederi legislative ca fiind cele prevăzute la art. 367, alin. 1[^]3;
- obligații suplimentare de raportare deși operațiunile de import sunt operate prin sistemul vamal de import (SNI), existând astfel la nivelul autorității vamale evidența centralizată cu toate operațiunile de import efectuate la nivel național;
- definiția actuală a importatorului autorizat pare să indice faptul că autorizația de importator autorizat permite doar importul, pentru vânzare fiind potențial necesară altă calitate/licență/autorizație, precum cele de angrosist cu/fără depozitare, distribuitor. Mai departe, conform definițiilor actuale ale acestor categorii de operatori, deținerea respectivelor atestate permite achiziții de la importatori autorizați, ceea ce se traduce implicit în posibilitatea importatorului autorizat nu doar de a importa, ci și de a vinde mai departe în această calitate de importator autorizat, produsele energetice. O abordare contrară conform căreia pentru vânzarea angro importatorul autorizat ar trebui să aibă și un atestat de comercializare angro cu/fără depozitare sau distribuitor, nu s-ar putea susține

întrucât importatorul ar vinde produse ce provin din operațiuni de import, iar nu produse achiziționate de la „un antrepozit fiscal, destinat înregistrat, importator autorizat, distribuitor” și „angrosist de produse energetice cu depozitare” așa cum cer în mod specific definițiile respectivelor angroșiști.

3. Definirea exportatorului înregistrat

Cu privire la prevederile pct. 15 din OUG nr. 89/2025, cu modificările și completările ulterioare survenite prin proiectul de OUG nou apărut, prin care la art. 336 se adaugă un nou punct, 13^{^1}, care definește exportatorul înregistrat, respectiv: „exportator înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică înregistrată la autoritatea competentă să exporte, în cadrul activității sale, produse energetice prevăzute la art. 435 alin. (3);”, **propunem eliminarea „SECȚIUNII a 11-a. Exportatorul înregistrat de produse energetice”, date fiind următoarele aspecte:**

- definirea acestui operator economic „exportator înregistrat” în același fel cu operatorii economici prevăzuți în legislația vamală conform Regulamentului delegat 2015/2446 și care sunt înregistrați la autoritățile competente pentru eliberarea atestatelor de origine preferențială în cazul exportului de bunuri;
- obligațiile de raportare suplimentare, deși toate operațiunile de export sunt operate prin sistemul vamal de export (AES), existând astfel la nivelul autorității vamale evidența centralizată cu toate operațiunile de export efectuate la nivel național,
- această calitate creează mari obligații administrative pentru operatorii economici, fără a exista un temei justificat de vreo necesitate de impunere a acestei calități, mai ales având în vedere termenul de valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acestuia.

În situația în care această secțiune nu este eliminată, vă rugăm să luați în considerare următoarele modificări:

- eliminarea termenului de valabilitate a atestatului de 12 luni consecutive;
- eliminarea obligației de raportare prevăzută la art. 385^{^6} alin. (2);
- clarificarea noțiunii de „*export*” astfel încât să se prevadă în mod clar că atestatul de exportator înregistrat este aplicabil doar exporturilor ce au la bază declarații vamale de export care se întocmesc în mod uzual, iar nu declarații similare/de re-export care se întocmesc la ieșirea produselor dintr-un regim vamal specific precum antrepozitarea vamală și/sau zona liberă;

4. Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal

Cu privire la criteriile de evaluare a riscului fiscal stabilite prin prevederile art. 367 alin. 1^{^3}, pentru evitarea abuzurilor și blocării activității antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați, expeditorilor

înregistrați și operatorilor înregistrați, importatorilor autorizați din România pentru simple fapte care pot apărea pe parcursul desfășurării activității și care sunt supraevaluate, fiind considerate drept condiție de încadrare a operatorului economic ca operator cu risc fiscal ridicat, am aprecia analizarea și **eliminarea următorului criteriu:**

- 7. operatorii economici care se încadrează într-una dintre situațiile de mai jos:

Page | 5

b) care în ultimele 12 luni au depus declarațiile de impunere cu o întârziere mai mare de 15 zile de la termenul legal;

e) care au solicitat restituirea sau compensarea unor sume de bani de la bugetul general consolidat, iar în urma acțiunilor de control ale organelor fiscale se constată că pentru cel puțin 25% din suma solicitată nu au drept de restituire;

f) care nu au fonduri financiare la nivelul achizițiilor lunare de produse accizabile.

Aceste propuneri vin și în contextul în care analiza ulterioară a îndeplinirii tuturor criteriilor de evaluare a riscului fiscal și modul în care se consideră că un operator economic nu mai prezintă risc fiscal ridicat nu este clară.

Conform prevederilor art. 391, alin. (9) se precizează doar faptul că: **“În cazul în care autoritatea vamală teritorială constată că pe parcursul a 36 de luni consecutive de la data depunerii primei declarații pe propria răspundere conform alin. (5) operatorul economic nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat**, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, **pentru care a fost începută procedura de executare silită, operatorul economic se consideră că nu mai prezintă risc fiscal ridicat în sensul alin. (7)”**. Prin urmare, ne permitem să vă adresăm solicitarea de a emite **prevederi clare cu privire la modul în care un operator economic poate să iasă din grupa celor cu risc fiscal ridicat, cu detalieri pe fiecare risc în parte.**

5. Garanția de 2.5 milioane lei solicitată comercianților angro cu sau fără depozitare

Referitor la art. 435 alin. (3¹⁴) lit. a), privind obligația constituirii garanției de 2.500.000 lei pe care angrosiștii de produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant, biocombustibil, cu și fără depozitare trebuie să o asigure pentru obținerea atestatului de comercializare angro, am aprecia clarificări în următoarele direcții:

- a) **Clarificări privind natura, scopul și fundamentarea cuantumului garanției**, întrucât, în cazul comercializării angro de produse energetice, accizele sunt deja achitate la momentul achiziției acestora iar în textul legal se menționează și faptul „în situația în care organele competente constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni și evaluează prejudiciul, operatorul economic având obligația de a reîntregi garanția la nivelul prejudiciului”. Ca atare se ridică următoarele întrebări:

- Care este riscul fiscal specific acoperit de această garanție, având în vedere că produsele sunt deja eliberate pentru consum, iar obligația de plată a accizei este integral îndeplinită anterior comercializării?
 - Există o legătură între garanție și eventuale prejudicii aferente altor obligații fiscale (de exemplu TVA sau alte impozite), sau garanția este instituită exclusiv pentru riscurile fiscale asociate regimului accizelor?
 - Reprezintă garanția de 2.5 milioane de lei o măsură generală de disciplină fiscală aplicabilă operatorilor din domeniu, sau acoperă riscuri concrete identificate de autorități în lanțul de tranzacționare angro, care nu au legătură cu plata accizelor?
 - În lipsa unei conexiuni directe cu obligațiile referitoare la accize, care sunt criteriile obiective care au stat la baza stabilirii sumei de 2.5 milioane de lei?
- b) **Clarificări privind modul de constituire a garanției**, respectiv dacă, în cazul operatorilor economici care dețin mai multe locații pentru care solicită emiterea atestatului de comercializare angro produse energetice, constituirea garanției de 2.5 milioane de lei trebuie emisă la nivel de operator economic sau pentru fiecare locație în parte.
- c) limitarea acestei obligații doar la situațiile în care exista riscul cauzării unui prejudiciu real prin neplata accizelor aferente produselor accizabile comercializate în baza atestatului.

6. Garanția de 250.000 lei solicitată comercianților angro de produse energetice cu sau fără depozitare - gaz petrolier lichefiat, păcură, băuturi alcoolice și tutun prelucrat

Referitor la art. 435 alin. (3¹⁵) privind obligația constituirii garanției de 250.000 lei pe care angrosiștii de produse energetice - gaz petrolier lichefiat, păcură, băuturi alcoolice și tutun prelucrat trebuie să o asigure pentru obținerea atestatului de comercializare angro cu sau fara depozitare, am aprecia limitarea acestei obligații doar la situațiile în care exista riscul cauzării unui prejudiciu real prin neplata accizelor aferente produselor accizabile comercializate în baza atestatului.

În cazul destinatarilor înregistrați respectiv importatorilor autorizați care dețin și atestat de comercializare angro de băuturi alcoolice, acciza datorată pentru produsele accizabile comercializate angro este deja achitată la momentul comercializării acestora. Mai mult, aceștia au constituit deja garanții care să asigure plata accizelor exigibile aferente produselor achiziționate ce sunt ulterior comercializate angro reducând astfel riscul cauzării unui prejudiciu real.

În aceste cazuri, prin impunerea unei garanții suplimentare aferente activității de comercializare angro, aceasta garanție s-ar constitui asupra unor obligații (în cazul de fata, accize) care este deja achitata fapt ce intra în contradicție cu scopul constituirii unei garanții.

Prin urmare, în cazul operatorilor economici ce dețin atât autorizații de destinatar înregistrat respectiv importator autorizat precum și atestat de comercializare angro de produse energetice - gaz petrolier

lichefiat, păcură, băuturi alcoolice și tutun prelucrat, consideram că nu este necesară impunerea unei astfel de obligații suplimentare în vederea obținerii atestatului de comercializare angro.

În situația dublării nejustificate a garanției se află și operatorii economici deținători ai autorizației de antrepozit de depozitare, cu garanții deja constituite. Prin această garanție suplimentară se va ajunge la o dublă garantare a aceleiași obligații fiscale, fără existența unui risc suplimentar. Scopul legal al instituirii unei garanții fiscale este prevenirea unui risc real de neplată a obligațiilor fiscale, ori așa cum se arata mai sus, acest risc nu exista.

7. Obligația de a deține în proprietate activele corporale fixe

Art. 435, alin. 3[^]14, lit. b) prevede obligația de a se face dovada deținerii în proprietate a activelor corporale fixe printr-un raport de expertiză/evaluare.

Considerăm că această prevedere se află cuprinsă în cadrul unor mecanisme legale și contabile deja reglementate, care asigură în mod suficient verificarea existenței deținerii acestor active, prin urmare nu vedem necesitatea emiterii unei reglementări suplimentare prin articolul 435, alin. 3[^]14, lit. b).

Dovada existenței și a deținerii activelor corporale fixe este reflectată în mod obligatoriu în situațiile financiare anuale depuse la ANAF, întocmite potrivit reglementărilor contabile aplicabile. Activele corporale fixe sunt evidențiate distinct în contabilitate, în baza documentelor justificative care atestă intrarea acestora în patrimoniul operatorului economic. De asemenea, pentru operatorii economici înființați recent, care nu au depus încă situații financiare anuale, dovada existenței și deținerii activelor corporale fixe poate fi realizată prin documente justificative din contabilitate, respectiv facturi de achiziție, contracte de vânzare-cumpărare, procese-verbale de recepție, registre ale mijloacelor fixe sau alte documente contabile prevăzute de legislația în vigoare, aceste documente fiind suficiente pentru a demonstra intrarea efectivă a activelor în patrimoniu și caracterul real al investiției.

Astfel, impunerea suplimentară a unui raport de expertiză sau evaluare nu aduce un plus de rigoare sau transparență, ci generează costuri administrative și financiare nejustificate, în special pentru operatorii economici aflați la început de activitate. Mai mult, raportul de evaluare nu are ca scop certificarea dreptului de proprietate, ci stabilirea unei valori estimative, aspect care nu este relevant pentru verificarea îndeplinirii condiției de deținere a activelor.

Prin urmare, menținerea acestei obligații conduce la o dublare inutilă a probatoriului, în condițiile în care informațiile necesare sunt deja disponibile autorităților fiscale prin intermediul raportărilor contabile obligatorii. Eliminarea cerinței privind raportul de expertiză/evaluare ar contribui la simplificarea procedurilor administrative, ar reduce sarcina birocratică asupra operatorilor economici și ar asigura o abordare proporțională și coerentă cu cadrul contabil și fiscal existent.

8. Modificarea art. 435, alin. (13) și alin. (14), pentru sporirea clarității, după cum urmează:

(13) „Operatorii economici prevăzuți la alin. (3) au obligația să înștiințeze Comisia despre orice modificare pe care o aduc datelor **înscrise în atestatul de înregistrare**, potrivit prevederilor ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la producerea modificării.”

(14) “ Operatorii economici prevăzuți la alin. (4) au obligația să înștiințeze autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care o aduc datelor **înscrise în atestatul de înregistrare**, potrivit prevederilor ordinului președintelui Autorității Vamale Române, în termen de 30 de zile de la producerea modificării.”

Această solicitare de modificare are la bază și faptul că anumite date din documentele furnizate în vederea înregistrării se modifică frecvent și nu sunt menționate în atestatul de comercializare, precum și necesitatea alinierii cu obligațiile părților implicate, respectiv destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat, destinatarul certificat, expeditorul certificat, importatorul autorizat și exportatorul înregistrat.

9. Eliminarea de la art. 449 alin. 2 lit. o) a alin. (13) și alin. (14) aferente art. 435, având în vedere faptul că sancționarea încălcării prevederilor art. 435, alin. (13) și alin. (14) este disproporționată în raport de potențialul prejudiciu (lipsa unui prejudiciu izvorât din omisiunea unei notificări, existând deja o sancțiune dacă nu sunt îndeplinite condițiile de deținere a autorizației).

10. Modificarea art. 435, alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

În scopul clarificării activității de revânzare a combustibililor alimentați din stațiile de distribuție en detail produse energetice, pe bază de carduri de combustibili și a intermediarilor (permisi de lege și în cazul scutiilor de la plata accizelor) care administrează contracte cu companiile sau entități ce efectuează zboruri private sau militare, propunem modificarea art. 435, alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, astfel:

„(3) Operatorii economici care doresc să distribuie și să comercializeze angro băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, păcură și biocombustibili — pot să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza atestatului valabil emis de Comisia prevăzută la art. 359 alin. (1).

Nu intră sub incidența înregistrării operatorii economici care efectuează operațiuni de revânzare a produselor alimentate din stațiile de distribuție en detail pe baza de carduri de combustibil și intermediarii care administrează contracte cu operatorii care efectuează zboruri private sau militare.

Condițiile pentru obținerea atestatului de distribuție și comercializare angro băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, păcură și biocombustibili se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Procedura de înregistrare nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.”

Vă mulțumim anticipat pentru luarea în considerare a problemelor menționate mai sus, iar în cazul în care considerați oportun, ne arătăm disponibilitatea de a participa la o întâlnire tehnică, pentru discuții dedicate acestora, în scopul găsirii unor soluții optime. Rămânem la dispoziția dumneavoastră pentru orice fel de informații, prin Ioana Gavril, Senior Advocacy & Macro Lead (igavril@amcham.ro, 0755.142.344).

Page | 9

Cu deosebită considerație,

Vlad Boeriu

Președinte

AmCham România